

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΝΗ ΠΡΟΚΑΙΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἑτησία Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἑτησία » 14.

Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἑτησ. » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἑκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐυρισκόμεθα εἰς τὸν προτελευταῖον μῆνα τῆς ληγούσης ἑξαμηνίας, κατὰ συνέπειαν ὑπεθυμίζομεν εἰς τοὺς φίλους συνδρομητὰς τῆς « Πανόπης » ὅσοι δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν νὰ προθυμοποιηθῶσιν εἰς τοῦτο· ἂν καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οὗτοι, οὐχ ἤττον παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ μὴ ἀναβάλωσιν ἐπὶ πλέον τὴν ἀπότισιν τοῦ εὐτελοῦς τούτου χρέους των.

Τίνες οἱ ἀληθεῖς προδόται !

Ἀκατανόητος τῇ ἀληθείᾳ καταντᾷ ἡ σκόπιμος ἐπίθεσις συναδέλφων τινῶν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπειλαὶ μεθ' ὕβρεων, ὕβρεις μετ' ἀπογνώσεως πληροῦσι τὰς σελίδας τῶν ἑφημερίδων τούτων. Ἐξαντληθέντος τοῦ ζητήματος περὶ τοῦ συνταγματικοῦ ἢ τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ ἄνευ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῆς Βουλῆς μετὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας ἀποφαναμένης ὅτι, ἀφορῶσα εἰς τὰς περιστοιχούσας τὴν πατρίδα δυσχερεῖς περιστάσεις καὶ προβλέπουσα ὅτι αἴρουσα τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως, θέλει ρίψῃ τὸν τόπον εἰς χάος καὶ ἄλλους ἐσωτερικοὺς περισπασμούς, προκρίνει τούτων πάντων ταύτην τὴν ἄνευ πρωθυπουργοῦ Κυβέρνησιν, κύριον μέλημα αὐτῆς θεωροῦσαν τὴν συνέχειαν καὶ κατάρτισιν τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως τῆς χώρας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἐθνους, ὅσῳ ἐκθεσμος καὶ ἂν θεωρῆται ὑπὸ τῶν διυλιζόντων τὰ συνταγματικά θέσμια, τόσῳ μᾶλλον πρέπει νὰ καταστῇ σεβαστὴ, οὐχὶ διότι τὸ ἔκτροπον εἶναι καὶ σεβασμοῦ ἄξιον, ἀλλὰ διότι αἱ ἀνάγκαι τῆς Πατρίδος καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν ἐπιτρέπουσι νῦν οὐδεμίαν Κυβερνητικὴν μεταρρύθμισιν ἢ μεταλλαγὴν. Αὐθέντος ἄρα τοῦ ζητήματος τούτου οὕτως, ὡς ἐξετέθη, δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἢ τούτου ἀναμάρτησις, ὅσον καὶ ἂν ᾖ κακὴ ἢ τοιαύτη ἀρχή, σύμφωνα πρὸς τὸ ἀξίωμα, ἀκακὸν εὖ κείμενον μὴ κίνειν.

Μετὰ τοῦτο ἄρχεται τὸ δεῦτερον στάδιον τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὑποστηρίζουσας ταύτην πλειοψηφίας ἐν τῇ Βουλῇ. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἕλαττον πειράται ν' ἀποδείξῃ, ἢ ὅτι οἱ Κυβερνῶντες οὐδὲν ἔχουσιν ὠρισμένον σχέδιον παρασκευῶν, οὐδὲν ἀπολύτως πράττουσιν, ὅτι φενακίζουσι τὸν ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμόν, ὅτι τέλος εἰσὶ προδόται τῆς Πατρίδος καὶ σκαπανεῖς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Αἱ τοιαῦται διαδόσεις, ἐμφοτικώτατα ὁσημέραι ἐπαναλαμβανόμεναι, οὐδὲν ἄλλο προξενοῦσιν ἢ ἐμβάλλουσι τὸ ἔθνος εἰς ἀπόγνωσιν, καὶ ἀπογοητεύουσι καὶ τὰς μᾶλλον ἐνθουσιώσας Ἑλληνικὰς καρδίας.

Μέχρι τινὸς ἐπιστεῦετο, διότι παλλαχῶς καὶ τοῦτο διεδίδετο, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ διαφωνοῦσι πρὸς ἀλλήλους ὡς πρὸς τὰ κύρια καὶ οὐσιώδη ζητήματα, δι' ἃ εἰς τόσας ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς θυσίας ὑπέκυψεν ἡ Πατρίς. Εὐτυχῶς τοῦτο ἀπεδείχθη ἀνυπόστατον ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν, ἢ πρὸς μυστικὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς προκληθεῖσα μυστικὴ προδιάσκεψις, ἀπέληξεν εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις διατελεῖ ἐν συμπονοῖᾳ καὶ ὅτι θεωρεῖται περιττὴ ἢ μυστικὴ συνεδρίασις, τῶν ὑπουργῶν ἀποφαναμένων ὅτι δύνανται ἐν φανερᾷ συνεδριάσει νὰ εἰπωσιν ὅ,τι καὶ ἐν τῇ μυστικῇ, ἐξ ὧν αὕτη νομίζει ὅτι νὰ ρηθῶσι δύνανται καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. Μετὰ τοῦτο, χάρις εἰς τὴν ἐξωτερικὴν κατακραυγὴν τῶν μὴ ἐπαναπαυθέντων εἰς τὰ γενόμενα, ἡ Κυβέρνησις πάλιν προεκλήθη νὰ ἐκθέσῃ τί ἐπραξεν περὶ ναυτικῆς παρασκευῆς καὶ εἰς ποῖον στάδιον κεῖται τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα. Ἀληθῶς ἢ τοιαύτη πληροφορία ἦτο ἐπιθυμητὴ εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ταύτην καὶ ἡμεῖς ἐποθήσαμεν, γράφαντες ὅτι πρέπει νὰ καθαρισθῇ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ Κυβέρνησις ἀπέφυγε νὰ ἐκθέσῃ τί ἐπραξεν ἢ τί πράττει, ρητῶς ὑποδείξασα ὅτι δὲν συμφέρει εἰς τὸ κράτος νὰ ἐκθέσῃ τὰ τῶν ἀφορώντων τὸ ζήτημα τοῦτο, οὐχ ἤττον διὰ νὰ καθησυχάσῃ τοὺς ἀψικαρδίους καὶ τοὺς ἀπαισιοδόξους, εἶπε δημοσίᾳ ὅτι ἔπρᾶξε καὶ πρᾶτ-

τει ὅ,τι ἀνθρωπίνως εἶναι δυνατόν νὰπραχθῆ.

Ἡ τελευταία αὕτη διαβεβαίωσις τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπαρκεστάτη, διότι σαφῶς ἐδήλωσεν ὅτι ὑπεράνθρωπα δὲν δύναται μήτε ὑπόσχεται τῷ Ἔθνει, ὅ,τι ὅμως δύναται νὰ πράξῃ ἄνθρωπος τοῦτο ἐπράχθη καὶ πράττεται ὑπ' αὐτῆς. Ἡ τελευταία αὕτη ἀπάντησις, ἣν πολλοὶ τῶν βουλευτῶν ἐπεδοκίμασαν καὶ ἐθεώρησαν ἀρκοῦσαν νὰ καθησυχάσῃ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν ἐν τῷ παρόντι τοῦλάχιστον, οὐ μόνον τῆς ἠθικῆς εὐθύνης ἀπαλάττει τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους ἀλλὰ καὶ ἀποκλειστικῶς καθιστᾷ ὑπεύθυνον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις διὰ τὰ γενόμενα καὶ τὰ γεννησόμενα αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν. Ἄρα οἱ Κυβερνῶντες νῦν τὴν Πατρίδα ἢ παρεφρόνησαν, καὶ διὰ τῆς τοιαύτης σιωπῆς ἀπεφάσισαν νὰ ἀναλάβωσι πᾶσαν εὐθύνην, τὴν ἰδίαν Πατρίδα προδίδοντες καὶ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας ἄξιοι καθιστάμενοι, μόνον ὅπως μὴ ἀφαιρεθῶσι τὴν ἐξουσίαν, ἣν τόσῳ προδήλως ἐκήρυξαν ὅτι ἀποτίθενται, ἢ σωφρονοῦσιν ὅσον οὐδεὶς ἄλλος Ἕλληγ, ἀλλὰ τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος περὶ πολλοῦ ποιούμενοι ἀποφεύγουσι νὰ ἐκθέσωσι τί πράττουσι, διότι τοῦτο προφανῶς θὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ θὰ δεινώσῃ τὴν θέσιν τῆς Πατρίδος. Οἱ τὸ πρῶτον παραδεχόμενοι, βεβαίως πρέπει νὰ συμπαραδεχθῶσιν ὅτι πάντες μὲν οἱ Ἕλληνες ἀγαπῶσι τὴν ἑαυτῶν Πατρίδα καὶ παντὶ τρόπῳ ἐπιδιώκουσι τὴν σωτηρίαν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἐπαπειλοῦντος τὸν Ἑλληνισμόν ὀλέθρου, ἐξ δὲ μόνον ἄνθρωποι, οἱ ὑπουργοί, οὐδὲ ἑαυτοὺς ἀγαπῶσιν οὐδὲ περὶ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας σκέπτονται, ἀν μὴ πραχθῆτι τῶν δεόντων, διεζεύχθησαν δὲ πάσης φιλοπατρίας καὶ ἐγένοντο προδοῦναι τοῦ Ἔθνους των. Οἱ δὲ τὸ δεῦτερον παραδεχόμενοι, ὀφείλουσι νὰ μὴ ἐκδιάζωσι τὴν Κυβέρνησιν δι' ὕβρεων καὶ ἀπειλῶν νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὰ ἀπόρρητα καὶ τὰ διὰ πολλοὺς λόγους ὑπὸ συνετὸν πέπλον σῶφρονος σιγῆς καλυπτόμενα, διότι ἡ τούτων πρόωρος ἀποκάλυψις ἔξει ὡς ἀναπόφευκτον παρακολούθημα ἐθνικὴν τινα συμφορὰν ἢ καὶ ναυάγιον ἐντελεῖς ἐθνωφελῶν ἔργων καὶ πανελληνίων σκοπῶν. Οὗτοι λοιπὸν καθ' ἡμᾶς, οἱ μὴ λαμβάνοντες ὑπομονὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐξαναγκάζοντες ἢ νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς προώρως τὰ ἐπὶ ποινῇ ἐθνικῆς καταστροφῆς ἀπόρρητα ἐπὶ τοῦ παρόντος θεωρούμενα, ἢ νὰ παραιτηθῆ, οὗτοι καθ' ἡμᾶς εἶναι οἱ αὐτόχρημα προδοῦναι τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ οἱ σκαπανεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Ὅσοι δὲ οὐδέτερον τούτων παραδέχονται ἀλλ' ἐκ μονομανίας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως κατακραυγάζουσιν, οὗτοι οὐδένα ἄλλον ἢ ἑαυτοὺς ἀδικοῦσιν, ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἀκαταλόγιστοις συγκαταλέγονται.

Ἄπειλαὶ τῆς Τουρκίας.

Ἡ Τουρκία, καθ' ἃ ἀναφέρουσιν αἱ ἐκ διαφόρων μερῶν ἐπιστολαί, ὄχρουσι τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐπικαιρα μέση μετὰ σπουδῆς. Καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ πράξεις τῆς θωμανικῆς κυβερνήσεως, καὶ δὴ καὶ αὐτὰ τὰ γινόμενα μαρτυροῦσι τὴν ἀπειλητικὴν θέσιν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τινος ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Τούτων οὕτως ἐχόντων, γράφει ἡ Παλιγγενεσία, ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον εἰς τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν νὰ μεριμνήσῃ δεόντως ἀσφαλίζουσα τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἐπικειμένης εἰσβολῆς Βασιβουζούκων, Κιρκασίων καὶ Γκέγκιδων, ὧν στίφη ἄγρια καὶ αἰμοβόρα λυμαίνονται τὰς χριστιανικὰς χώρας, ἀπειλοῦντα ἐπὶ πᾶσι νὰ εἰσβάλωσι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα λεηλατήσωσι τὴν χώραν. Δύο συμμορίαὶ Γκέγκιδων ἀπεφάσισαν καθ' αὐτὰς νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὰ χωρία τῆς Φθιώτιδος, καὶ αὐτὰς ἄλλαι θὰ ἀκολουθήσωσιν, ἕως οὗ συμπληρωθῆ τὸ ἔργον τῆς παρουσιαζομένης λεηλασίας. Ὁθεν τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως, προστίθησιν ἢ αὐτὴ ἐφημερὶς, ἢ ὑποχρέωσις ὑπάρχει ἐπιτακτικώτερα καὶ τὸ καθήκον ἀπαράκρουστον, ἐπειδὴ φοβούμεθα μὴ μένουσα ἀμέριμος, ἀκούσῃ ἡμέραν τινα ἐκτελουμένης τὰς ἀπειλὰς τῶν Γκέγκιδων. Καὶ ἐὰν μάλιστα μετ' ὀλίγον πέσῃ ἡ Πιλέβνα, οἱ δὲ ῥωστικοὶ στρατοὶ διαβῶσι τὸν Αἰμόν καὶ τραπῶσι πρὸς τὴν Θράκην, τὰ συντρίμματα τοῦ ἠττημένου τουρκικοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν Βασιβουζούκων καὶ τῶν Γκέγκιδων θὰ πλημμυρήσωσι τὴν Μακεδονίαν, τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Ἡπειρον, θὰ ἐπιδιοθῶσιν εἰς ληστείας καὶ κακουργήματα, καὶ θὰ ἀπειλήσωσι σπουδαίως τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος. Ἄρα ἀνάγκη πᾶσαν ἄγρυπνῶμεν προσέχοντες, ὅπως μὴ αἰφνηδίως καταλάβωσιν ἡμᾶς τὰ πράγματα ἀπαρασκευάτους καὶ δὴ ὑπνώττοντας. Ἐὰν δὲ εἰκάσωμεν ἐκ τῶν σημείων τῶν καιρῶν μαντεύομεν, ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ μακρὰν ἢ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ συντελεσθῶσι τὰ εἰρημένα καὶ ἄλλα πολλά.

Χάριν τῶν ἐν Τήνῳ ἡμετέρων συνδρομητῶν δημοσιεύομεν τὴν δῆλωσιν τοῦ βουλευτοῦ αὐτῶν κ. Μαυρομαρᾶ, ἣτις τιμᾷ αὐτόν τε καὶ τοὺς ἐκλογεῖς του διὰ τὴν εὐστάθειαν τοῦ πολιτικοῦ του χαρακτῆρος.

Τῷ κυρίῳ Συντάκτῃ τῆς «Μερίμνης».

Ἐθαύμασα τὰς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1549 τῆς 11 Νοεμβρίου φύλλῳ τῆς «Μερίμνης» κρίσεις ὑμῶν ὡς πρὸς τοὺς καταψηφίσαντας τὴν κυβερνητικὴν πρότασιν 22 βουλευτὰς, ἀλλ' αἱ περὶ ἀποστάντων ἐκ τῆς ἀρχηγίας τοῦ κ. Δεληγεώργη εἰκασίαι ὑμῶν, τοῦλάχιστον ὡς πρὸς ἐμὲ, εἰσὶ προῖον ἢ τῆς ὑμετέρας φαντασίας ἢ σκοπίμων εἰσπηγήσεων. Ἐπόμενος εἰς τὴν ὑμετέραν ἐν ταῖς Βουλαῖς πολυχρόνιον πολιτείαν, καθ' ἣν βασιλεῖον τῆς πολιτικῆς σου ὑπάρξεως ἐθεώρησι τὸν μεταβατικὸν βίον, εὐχερῶς συνάγεις καὶ περὶ τῶν ἄλλων συμπεράσματα ἀνατονομάστου διαγωγῆς. Μάθε λοιπὸν ἀπαξ διὰ παντός, ὅτι τὸ ἐπ' ἐμοὶ πηγὴν τῆς κακοδαιμονίας τῆς νέας Ἑλλάδος θεωρῶ μετ' ἀκραδάντου πεποιθήσεως τὴν ἔλθειν χαρακτηριστῶν, καὶ ἰδίᾳ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες διηνεκῶς μεταβαίνοντες ἀπὸ κόμματος εἰς κόμμα καταστρέφουσι πᾶσαν ἐλπίδα περὶ σχηματισμοῦ παγίων κομμάτων ἐμποροῦμένων ἀπὸ σταθερᾶς ἀρχῆς καὶ ἰδέας ὅτι ἂν εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν σύρω τὰς γραμμὰς ταύτας.

οὐδέποτε μετήλλαξα γνώμην οὔτε ὡς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματός μου, οὔτε ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας, ἃς ἀνέκαθεν ἐπρέσβευσα, καὶ τὰς ὁποίας ἀμφιβάλλω ἂν δύνασαι νὰ τὰς ἐνοήσης, πολλῶ μᾶλλον καὶ νὰ τὰς πρεσβεύσης καὶ νὰ βιώσης μετ' αὐτῶν πολιτικῶς. Ὅτι οὐδέποτε (καὶ τὸ λέγω διαπρυσίως πρὸς τιμὴν τοῦ ἀρχηγοῦ, ὃν σταθερῶς ἀκολουθῶ), ὑπεβλήθη εἰς ἐμὲ γνώμη ἢ ψῆφος ἐναντία εἰς τὰς πεποιθήσεις μου, ἐπομένως καὶ ἢ ἐπὶ τῆς κυβερνητικῆς προτάσεως τῆς προχθὲς ψῆφος μου, καὶ τοι ἀρνητικῆ, ἦτον ἀπόρροια τῶν πεποιθήσεών μου, θεωρῶ δὲ τοὺς θεσμοὺς τῆς πατρίδος μου ἀνωτέρους πάσης ἄλλης ἀπόψεως καὶ τῶν κομμάτων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τέλους, ὅτι τότε μόνον σταματῶσιν οἱ καθεστῶτες Νόμοι, ὅταν ἐν μεγάλοις κινδύνοις ἀναγεννᾶται ὁ ὑπέρτατος τῶν Νόμων τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος καὶ οὐδέποτε ἄλλοτε. Ὑγιαίνει.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Νοεμβρίου 1877.

ΓΡ. Μ. ΜΑΥΡΟΜΑΡΑΣ
βουλευτὴς Τήρου.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΜΗΡΑ ΣΟΥΡΜΕΛΗ.

Σὺν τῷ πουλί ποῦ χαιρετᾷ μὲ τὸ κελιάδηνά του
Τὰ λούλουδά π' ἀνθίζουνε, τῆς ἀνοιξῆς τῆ χάρι,
Κ' ἀξένοιαστο ἀπλόωντας τὰ μαλακὰ φτερά του
Ἀπὸ κλονάρι ὄροσερὸ πετᾷ σ' ἄλλο κλονάρι,
Καὶ σὺ τὸ δόγλι π' ἀπτήσες τοῦ κόσμου μονοπάτι...
Ἐπίστευες ὅτι χαραῖς προσμένουν τὸ διαβάτη!

Κρίμα τὴν τόση νεότη σου, τὴν ὠμορφιά τὴν τόση!
Γλυκειαῖς ἐλπίδες στὸ ἀχνὸ ἔλαμπαν μέτωπό σου.
Ὅλα τοὺς τὰ χαρίσματα ἢ μοῖραις σου ἔχαν δώσει
Κ' ἓνα γλυκὸ χαμόγελο ἦταν ὁ σύντροφός σου.
Παντοῦ χαρὰ ἐνόμιζες πῶς θ' αὔρης, Ἰωάννη...
Δὲν ἤξερες πῶς ἢ ζωὴ, ὁ κόσμος εἶνε πλάνη!

Ἄχ! τοῦ θανάτου τὸ σκληρὸ τὸ χέρι δὲ κυττάζει
Τὴν νεότη καὶ τὴν ὠμορφιά· ἀκάματο θερίζει
Τὰ κρῖνα, τὰ τραντάφυλλα· ὅ,τι καλὸ ἀρπάζει
Καὶ σπέρνει συμφοραῖς παντοῦ καὶ τῆς καρδιαῖς βράζει...
Κλάψτε τὸ νεῖο ποῦ πέθανε καὶ σβύστηκε στὸ χῶμα
Πρὶν νὰ χαρῆ τὰ νειάτα του τὰ ἄμοιρα ἀκόμα!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Καταπαυσασῶν τῶν κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ παρόντος μηνὸς καταπιπτουσῶν συνεχῶν βροχῶν, γλυκὺς καὶ εὐάρεστος καιρὸς ἐπικρατεῖ ἤδη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ.

— Οἱ ἐνταῦθα Ἀμοργίνοι ἐπανηγύρισαν χθὲς μετὰ πολλῆς ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς καὶ παρατάξεως ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τὴν ἐορτὴν τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

— Ἡ συνάδελφος «Ἡμέρα» ἦς τὸν ἐνθουσιώδη πατριωτισμὸν ἠθελήσαμεν νὰ ὑποκεράσωμεν μετὰ τινος ἐπιλογισμοῦ τῶν συνεπειῶν ἃς τινὰς δύναται νὰ παραγάγῃ εἰς πυρετώδης ἐνθουσιασμὸς, μᾶς παρεξήγησεν ὁμοίως, γράψασα ὅτι κατεριωνεύθημεν αὐτῆς καὶ ἐπειπού-

σα ὅτι ἐσμὲν ἐκ τῶν ἀπαρσεκιόμενων ν' ἀκούωσι στόλους καὶ παρασκευὰς καὶ πολέμια ἔργα. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι οὐ μόνον δὲν ἀμφισβητοῦμεν ἀλλὰ καὶ ζηλούμεν τὰ ἀρειμάνεια τῆς συναδέλφου αἰσθημάτων, μόνον δὲ εἰς τὸ κύρος τῶν παρ' αὐτῆς διαδιδόμενων διαπιστοῦμεν, διότι ὁ δημοσίᾳ εἰπὼν, ὅτε τὰ περὶ ἀκαταμαχίτου στόλου ἀγγέλματά της ἐκεῖνα ἀνεγινώσκοντο, τὰ ἐξῆς,

«Τότε μισέ μου Νικολιᾶ θὰ πῆς πῶς εἶν' ἀλήθεια
ὅτι φουτεῖς βόβιθιαῖς καὶ κάμνουν κολοκύθια»

δι' οὐδὲν ἄλλο εἶπεν αὐτὰ, ἀλλὰ διότι ἐδυσπίστει καὶ αὐτὸς ἢ καὶ ἐπέβη ἐπεισθη ὅτι ἡμεῖς αἱ Ῥωμηοὶ εἰς τὴν στιγμὴν παίρνομεν ἀέρα καὶ δὲν περιμένομεν τὰ ἔργα νὰ ἐπιβεβαιῶσι τοὺς λόγους, ἀλλὰ ἐνῶ πηγαίνομεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ βροῦς μὲ τὸ σχοινίον εἰς χεῖρας, ἦτοι πρὶν εὐρωμεν καὶ πρὶν δέσωμεν αὐτόν, «βάρδα, φωνάζομεν, βάρδα μὴ σὰς κουτουλίση τὸ βουδι.» Φύλλα λοιπὸν σοβαρὰ, ἐπαναλαμβάνομεν, πρέπει νὰ μὴ γίνωνται κήρυκες εἰδήσεων αἱ ὁποῖαι ἢ δὲν ὑφίστανται ἢ, ὑποστάσεως ἐχόμεναι, συμφέρον ἐκρίθη νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνυπόστατοι. Ἐὰν καὶ τόρα δὲν μᾶς ἐννοῇ ἢ «Ἡμέρα» ἐν ἐκ τῶν δύο συμβαίνει ἢ στραβὴ εἶν' ἢ θάλασσα, ἢ στραβὰ ἀρμενίζομεν.

— Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐριον, Τετάρτης, διδάσκεται ἐν τῷ ἐνταῦθα θεάτρῳ ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Ἰταλίδος Μούσης, ἢ πεντάπρακτος τραγωδία «Νόρμα» ἐμμέτρως διὰ τὴν ἑλλ. σκηνὴν μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Μιχ. Α. Ζώρα.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελεύτησεν ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ μακροχρονίου καὶ ὀξείας νόσου καταβληθεὶς ὁ ἐνάρετος καὶ σεβαστὸς πολίτης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ, πρὸ πενταετίας διευθύνων τὴν ἐν Ἀθήναις Γεν. Πιστωτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν σύστασιν τῆς ὁποίας πολὺ ἐμόχθησεν καὶ τὰ μέγιστα συνήργησεν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἰδρύματος τούτου. Γεννηθεὶς ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ εἰς τὴν ἑσπερίαν ἐκπαίδευθεὶς, διήλθε τὸ πλεῖστον τοῦ βίου του ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθα καὶ ὡς νομομαθὴς καὶ ὡς ὁπαδὸς τοῦ Κερδῶφου Ἐρμού διέπρεψεν, ἀείποτε ἐναρέτως καὶ τιμίως ἐργαζόμενος καὶ κύριον ἔχων μέλημά του καὶ πόθον τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἔστω ἡ μνήμη αὐτοῦ ἀειδίας καὶ ἐλαφρὰ ἢ καλύπτουσα τὸ σῶμα του γῆ.

— Ἐν τῇ παρελθ. Πέμπτης συνεδρίασει τῆς Βουλῆς ἐγένετο ἡ δευτέρα συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου, δι' αὐ κυροῦται ἢ μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς σύμβασις. Ὁ κ. Ζωχιὸς κατέκρινεν τὴν κυβερνήσιν ὡς διὰ πολλῶν δανείων ἐπιβαρύνουσαν τὸν τόπον, ὅστις δύναται νὰ πάθῃ. Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Δεληγεώργης, εἰπὼν ὅτι ἀφ' οὗ ἀπαξ τὸ ἔθνος ἐζήτησε τὰς παρασκευὰς, αὐταὶ πρέπει νὰ γείνωσιν ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτεραι, ἄλλως τε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Ζωχιὸς, συνυπουργῶν μετὰ τοῦ κ. Δεληγεώργη, ὑπέγραψε πρὸς ἀγορὰν 36,000 ὄπλων τοῦ Γκρά. Αἱ παρασκευαὶ πρέπει νὰ γείνωσιν ὅπως πρέπει ἢ νὰ μὴ γείνωσι διόλου. Ὁ κ. Ζωχιὸς, ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Δεληγεώργην, εἶπεν ὅτι ἦτο σύμφωνος μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ὅπως αἱ παρασκευαὶ γείνωσι διὰ τῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ οἰκονομιῶν. Ὑπέμνησε μάλιστα αὐτῷ ὅτι εἶχε προτείνει νὰ φέρωσι τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. — Ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν ὁ κ. Κοιδᾶς ἔκαμεν ἄκαιρον, κατὰ τὴν «Καρτερίαν», ἐπίδειξιν τῶν δημοκρατικῶν του φρονημάτων καὶ ἰδεῶν, ἧτις προσκάλεσε θόρον πολλὸν καὶ ταραχὴν, ἐν τέλει δὲ καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ

ἀποδοκιμασίαν τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Ζωχιὸς ἀπέτεινε τῷ κ. Χοιδᾷ ἐρώτας καὶ φρονήτους ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συμβουλίας. — Ὁ κ. Α. Πετιμεζᾶς, λαβὼν τὸν λόγον, ἐπέδοκίμασε τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τῆς κυβερνήσεως καὶ πᾶν ἄλλο τοιοῦτου εἶδους, προσθεὶς ὅτι ἀνάγκη νὰ φανῇ καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος κινούμενον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, μὴ ὑστεροῦν τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαῶν. — Τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τέλους ἐψηφίσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν, ἤρξατο δὲ ἡ τρίτη συζήτησις τοῦ περὶ προξενείων νομοσχεδίου.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Παλιγγενεσία» τῆς 18 ἰσταμένου.

«Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀκαρνανίας καὶ ἀντιπροέδρου τῆς ἱερᾶς συνόδου σεβασμιωτάτου Γερασίμου συνήλθον μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ συνεσκέφθησαν προεισαγωγικῶς περὶ τῆς γνωστῆς ὑποθέσεως τῶν τριῶν ἀρχιεπισκόπων. Ὁ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἀνακαλέσας ἀρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας ἀπέστειλε προχθὲς αὐτὴν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς συνόδου, ὥστε συνεπληρώθῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν παραιτήσεων. Ὡς δὲ ἐμάθομεν, οἱ χθὲς ἰδιαιτέρως συνελθόντες συνοδικοὶ συνεφώνησαν ὁμοῦ ἵνα ἀποδεχθῶσι τὰς παραιτήσεις καὶ τῶν τριῶν. Ἐπὶ μακρὸν ὁμως συνεζήτησαν ἐὰν πρέπη ν' ἀπαλλάξωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐπιβελημένης ἀρχίας, ἢ ν' ἀφαιρέσωσιν αὐτοὺς τὴν ἄδειαν τοῦ ἱεροῦργεῖν. Νομίζομεν ὅτι ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ τούτῳ συμβουλίῳ ἐξεκίνησεν ἡ γνώμη τῶν φρονούντων ὅτι ἡ σύνοδος δεῖν ν' ἀρκεσθῇ εἰς τὴν παραίτησιν ἥτις συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐπαρχίας, νὰ ἐπιτρέψῃ δὲ εἰς τοὺς παραιτηθέντας τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιτελεῖν τὰ τοῦ ἀρχιερέως. Τοιαῦτα, νομίζομεν, τὰ ἀποφασισθέντα ἐν τῇ χθὲσιν ἰδιαιτέρα συνεδριάσει. Σήμερον δὲ θὰ ἐπιληφθῇ ἐπισήμως ἡ σύνοδος τῆς ὑποθέσεως, μέλλουσα ν' ἀποφασίσῃ κατὰ τὰ προειρημένα. Οὕτω δὲ λύεται τὸ ζήτημα τῶν ἀρχιερέων καὶ καταπαύει πᾶς λόγος τοῦ λοιποῦ καὶ πᾶσα συζήτησις. Τὴν δὲ ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν τῆς ἱερᾶς συνόδου θὰ ἐπικυρώσῃ, ὡς πιστεύομεν, τὸ ὑπουργεῖον, εἰς δὲ τοὺς παραιτηθέντας ἀπονέμονται ὡς σύνταξις δραχμαὶ διακόσμιαι μηνιαίως, ὅπως εἰς πάντα ἀποχωρῶντα ἀρχιερέα».

— Ἐκ Κερκύρας ἀπεστάλη πρὸς τὴν «Καρτερίαν» τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα.

«Ἐλέγετο ἐν Πρεβέζῃ ὅτι οἱ Ῥαδοβιζινοὶ πολιτοὺλακες, προσκληθέντες εἰς Ἄρταν, ἐφυλακίσθησαν τῇ 14 νοεμβρίου. Συμπλοκῆς δὲ γενομένης, ἐφρονεύθησαν δέκα χριστιανοὶ καὶ οὐκὼ μωαμεθανοί».

— Κατὰ τὴν «Νέαν Ἡμέραν» ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ὑψηλάντης ἀπέσυρε τὴν παραίτησίν του.

— Εἰς ἑξήκοντα ὡς ἔγγιστα χιλιάδας δραχμῶν συμποσοῦνται μέχρι τοῦδε τὰ κεφάλαια τῆς ἐνταῦθα ἐταιρίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐκτὸς τῶν εἰς εἶδη προσφορῶν.

— Τηλεγράφημα τῶν «Ἡμερησίων Νέων» ἐξ Ἀθηνῶν διαψεύδει τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου προσεκάλεσε δῆθεν τὴν ἑλλην. κυβέρνησιν νὰ συμπράξῃ πέμπουσα στρατὸν εἰς τὰς ὑποδοῦλους ἐπαρχίας.

— Κατὰ τὸν «Ἑλληνα» δὲν εἶνε ἀληθὴς ἡ εἰδήσις τῆς «Φλογός» περὶ παραχωρήσεως τῆς Κρήτης εἰς ἀγγλοὺς κεφαλαίουχους ὡς ἐνέχυρον ἀπέναντι δανείου 30 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Εἶθε!

— Τὴν 11 νοεμβρίου διήλθον ἐκ Ζακύνθου τρεῖς ἀπόπλατα τουρκικὰ κομίζοντα στρατὸν εἰς Ἀντίβαρι.

— Ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ

Κάρς ἐδημοσίευσεν ἄρθρον, οὗτινος ἡ ἔννοια εἶνε ἡ ἑξῆς: Νὰ συνομολογήσῃ ἡ Τουρκία εἰρήνην ἀντὶ πάσης θυσίας καὶ πρὶν ἢ διαβῶσιν οἱ Ῥῶσοι τὸν Αἴμον, ὅπερ θὰ ἦνε σύνθημα ἐπαναστάσεως τῶν μέχρι τῶν ὄριων τῆς Ἑλλάδος λαῶν. Ὡς μὴ ἀπατάται ἡ Τουρκία νομίζουσα, ὅτι προσάγουσα τὴν Ῥωσίαν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν θὰ εὕρῃ σύμμαχόν τινα.

— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Μόσχας» ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις παρεκάλεσε τὸν Βίσμαρκ νὰ μεσιτεύσῃ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης· ἀλλ' ὁ μέγας τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς κλειδοκράτωρ ἀπήντησεν ὅτι, κατὰ τὸ φρόνημα αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι οἱ διαμαχόμενοι νὰ διομολογήσωσιν εἰρήνην ὅπταν αὐτοὶ οὗτοι κρίνωσι τὴν ὥραν κατάλληλον. Κατ' ἄλλην ἐφημερίδα, ἡ Αὐστρία ἐδήλωσεν ὅτι θὰ μὲν οὐδέτερά, ἐφ' ὅσον οἱ μὲν Μαυροβουνιώται δὲν χωροῦσιν ἐπὶ τὰ ἐνδότερα τῆς Ἐρζεγοβίνης, οἱ δὲ Σέρβοι δὲν εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν δυτικὴν Βοσνίαν.

— Ἡ «Βορειογερμανικὴ ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἀγγλοῦ βουλευτοῦ κ. Φόρστερ, ἐπαινεῖ μὲν τὴν συνετὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις, φρονεῖ ὁμως ὅτι οὔτε οἱ θερμότεροι τῶν Πανελλήνων δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις πρέπει νὰ περιέλθῃ εἰς τοὺς Ἑλληνας. Ἀλλὰ δὲν λέγει τὸ ὄργανον τοῦ Βίσμαρκ καὶ εἰς ποίους ἀνήκει ἤδη.

— Ὁ «Θεατῆς» τοῦ Λονδίνου ἐπιδοκιμάζει τὴν γνώμην τοῦ κ. Φόρστερ «ἀποφανθέντος μετὰ πάντων ὅσοι ἀνέγνωσαν τὴν ἱστορίαν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουσι πλείονα ἢ πᾶς ἄλλος λαὸς δικαίωματα ἐπὶ τῆς κατοχῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

— Κατὰ τινὰ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» τῆς Βιέννης, γράφει ἡ «Νέα Ἡμέρα», ὁ λόρδος Βήσκονφηλδ εἶπεν, ὅτι ἂν ἡ Πλέβνα πέσῃ, εἰσελάσσει δὲ οἱ Ῥωσικοὶ στρατοὶ ἐντεῦθεν τοῦ Αἴμου, ὁ ἀγγλικὸς στόλος θὰ πλεύσῃ εἰς Κων/πολιν μετ' ἰσχυρᾶς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἵνα προτεατεύσῃ τὴν τουρκικὴν πρωτεύουσιν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιεθέντα ἐνταῦθα.

ΑΘΗΝΑΙ, 19/2 Δεκεμβρίου. — Ἀπηγορεύθη ἡ εἰσὸδος τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων εἰς τὴν Τουρκίαν.

Φοβερός κανονόβολισμὸς ἐξακολουθεῖ κατὰ τῆς Πλεύνης. Οἱ τουρκοὶ ἀνέκτησαν θέσεις τινὰς ἐγκαταληφθείσας ὑπὸ τοῦ Γούρκου τὴν 23 θβρίου.

Ἡ Ῥωσία διέρρηξε τὰς σχέσεις μετὰ τῆς Τύνιδος. Οἱ Ῥῶσοι ἐκυρίευσαν τὴν Ἰσιπρ καὶ κανονοβόλουσιν τὴν Ἐρζερούμην περικυκλώσαντες αὐτήν.

ΑΥΤΟΘΕΝ 19/2. — Οἱ Ῥῶσοι ἐκυρίευσαν τὴν ὄχυρὰν θέσιν τῆς Ἀρμενίας Χ α τ σ ο υ θ ἄ ν ι, καὶ τοὶ κανονοβολούμενοι ὑπὸ πέντε θωρηκτῶν.

Ἡ Τουρκία ὑπεσχέθη ἱκανοποιῆσιν τῇ Ἰταλίᾳ διὰ τὰ κατασχεθέντα δύο Ἰταλικά πλοῖα.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 21/3. — Ἡ Σερβία ζητεῖ ἱκανοποιῆσιν διὰ τὴν παραβίασιν τῶν συνόρων τῆς τῆς Τουρκίας ἀρνούμενης ἡ Σερβία θέλει θεωρήσῃ τὴν ἀρνήσιν αὐτῆς ὡς ἀφορμὴν πολέμου. Σέρβος ἀπεσταλμένος ἀπεστάλη εἰς τὸ Ῥωσικὸν στραταρχεῖον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 22/4. — Οἱ Ῥῶσοι κατέλαβον θέσεις συνδεούσας Λαμπαλάγκαν, Βράτσαν, πρὸς βορρᾶν τοῦ Ὀρχανιέ. Χριστιανοὶ διεκέρυσαν τῇ Πύλῃ συμμεθεξουσιν ἔθνοφυλακῆς μόνον ὑπερασπίσαντες ἐστίας. Ὁ Μακμῶν ἐκάλεσε Δουφῶρ σημεῖον συνδιαλαγῆς. 3,000 Κρητῶν ἐνόπλων εἰς Ἀποκόρωνα· ἐχθροπραξίαι ἐπικινεῖται.